

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA I CIVILĂ

DOSAR NR. (...)

ÎNCHEIERE CIVILĂ

Ședința publică din data de 2 iulie 2013

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: (...)

JUDECĂTORI: (...)

(...)

GREFIER: (...)

S-au luat în examinare recursurile declarate de reclamanta (...) și pârâta CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII CLUJ împotriva sentinței civile nr. 9819 din 26 septembrie 2012, pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. (...), având ca obiect contestație decizie de pensionare.

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 26 iunie 2013, încheiere care face parte din prezenta.

C U R T E A

I. Obiectul acțiunii și cadrul procesual

Prin contestația înregistrată la data de 7 decembrie 2011 la Tribunalul Cluj, reclamanta (...) a solicitat în contradictoriu cu intimata Casa Județeană de Pensii Cluj, anularea Deciziei de respingere nr. (...)/(...)2011 emisă de intimată și obligarea acesteia la emiterea unei noi decizii de admitere a cererii reclamantei privind acordarea unor drepturi de pensie comunitară.

II. Situația de fapt

1. Reclamanta (...), cetățean grec, s-a născut la data de (...)1939 și are calitatea de refugiat politic grec repatriat, cu domiciliul în (...), Grecia.

2. S-a stabilit în România în anul 1948, ca refugiat politic, fiind repatriată în Grecia la data de (...).1990 iar în perioada (...).1962-(...)1990 a lucrat pe teritoriul României ca asistentă medicală potrivit Adeverinței nr. (...)/(...)1990 eliberată de Spitalul (...), având calitatea de asigurat în sistemul public de asigurări sociale și realizând astfel un stagiul de cotizare de 28 de ani.

3. Ca urmare a cererii reclamantei din data de (...).1998 adresată Casei de Asigurări Sociale Sucursala Regională (...), având ca obiect recunoașterea stagiului de lucru în România pentru reclamantă, a fost emisă Decizia din data de 21.09.1998 prin care reclamantei i s-a recunoscut un număr de 4500 de zile ca stagiul de muncă asigurate pentru pensie la IKA, pentru perioada (...).1975-31.05.1990, cu răscumpărare.

Prin considerentele menționatei decizii s-a reținut faptul că totalul perioadei lucrate în România, de 27 de ani, o lună și o zi, echivalează cu 8351 de zile de asigurare socială, calculate la 25 de zile pe lună și 300 de zile pe an, din care reclamanta are dreptul să i se recunoască 4.500 de zile lucrătoare.

Totodată s-a precizat în conținutul aceleiași decizii faptul că reclamanta nu a depus o cerere de recunoaștere la nicio altă unitate IKA sau la alt organism, nu s-a pensionat pentru limită de vârstă, invaliditate sau urmaș la nicio unitate din Grecia după repatrierea acesteia.

4. Prin Hotărârea nr. (...)din data de (...) 2000 a Directorului Filialei Regionale din (...) a Casei de Asigurări Sociale (IKA-ETAM), dată în soluționarea cererii reclamantei din data de (...).1999, s-a dispus acordarea în favoarea acesteia a unei pensii pentru bătrânețe la limită de vârstă în cuantum de 136.910 Drahme/lună, începând cu data de (...).1999, cu reținerea contribuției de asigurări sociale de sănătate de 4%.

5. La data de (...).2007, reclamanta s-a adresat Casei Județene de Pensii Cluj, solicitând acordarea unor drepturi de pensie comunitară, cererea sa fiind întemeiată pe prevederile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72.

Casa Județeană de Pensii Cluj, prin Decizia nr. (...)/(...)2011, contestată în prezenta cauză, a respins cererea reclamantei având în vedere Decizia nr. (...)din (...).2000 a IKA-ETAM (...) și formularul E 205 GR din 16.08.2007, din care rezultă că reclamanta are calitatea de refugiat politic grec repatriat iar potrivit art. 5 din Acordul din data de 23.02.1996 încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene, partea română nu are nicio obligație privind acordarea unor drepturi de pensie.

6. Prin Sentința civilă nr. 9819 din 26 septembrie 2012, Tribunalul Cluj a admis contestația reclamantei și a dispus anularea Deciziei nr. (...)/(...)2011 a Casei Județene de Pensii Cluj fiind totodată obligată aceasta să emită pentru reclamantă o nouă decizie de pensionare pentru limită de vârstă în conformitate cu prevederile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și 574/72 și ale Legii nr. 19/2000, cu luarea în considerare a unui stagiu total de cotizare realizat în România de 28 de ani. Sentința are caracter executoriu.

Prin considerentele hotărârii Tribunalului s-a constatat incidența în cauză a prevederilor Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și 574/72, apreciindu-se că acestea nu exceptează în mod expres sau implicit, de la aplicarea propriilor dispoziții, situația în care între statele membre ale Uniunii Europene există încheiate acorduri în domeniile reglementate de normele comunitare.

S-a apreciat totodată că Acordul bilateral din data de 23.02.2006, încheiat între România și Statul Elen, nu se încadrează în situațiile de excepție menționate la art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul 1408/1971 întrucât aplicarea acestuia este nelimitată în timp din momentul în care România și-a îndeplinit obligația de plată către statul elen a sumei forfetare convenite. În plus, Acordul nu se regăsește menționat în Anexa nr. III la Regulament potrivit cerinței stipulate la art. 7 alin. 2 lit. c, și, în mod evident, dispozițiile acestui Acord nu pot fi considerate mai favorabile beneficiarilor, din moment ce instanța a fost investită cu soluționarea contestației reclamantei.

7. În executarea Sentinței civile nr. 9819 din 26 septembrie 2012, Casa Județeană de Pensii Cluj a emis Decizia nr. 283790 din 20 februarie 2013 privind acordarea unor drepturi de pensie comunitară privind pensia pentru limita de vârstă prin care a stabilit în favoarea reclamantei o pensie lunară de 500 lei, începând cu data de 14 februarie 2007, având în vedere un punctaj mediu anual de 1,26147 și o valoare a punctului de pensie de 396, 2 lei, valabilă la data de la care au fost acordate drepturile. S-a stabilit de asemenea că pensia acordată reprezintă pensia națională care este mai avantajoasă în raport de pensia comunitară calculată, al cărei cuantum ar fi de doar 469 lei, stabilit pe baza unui punctaj mediu anual al pensiei teoretice de 2,00119 și a unui punctaj mediu anual al pensiei comunitare de 1,18152.

S-a precizat în conținutul menționatei decizii faptul că din totalul perioadelor de asigurare realizate în Grecia și România, potrivit prevederilor art. 15 paragraf 1 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 nu s-a luat în calcul din perioada totală confirmată de instituția din Grecia de 6993 de zile, prin E 205 GR din 16.08.2007, un număr de 4500 de zile aferente perioadei (...).1975-31.05.1990, întrucât se suprapun cu perioada de asigurare obligatorie realizată în România. De asemenea, s-a precizat că restul zilelor ce se pot lua în calcul la totalizare din perioada de asigurare realizată în Grecia, adică 2943 zile, rămase după eliminarea zilelor suprapuse, au fost transformate în ani, luni și zile, utilizându-se 300 de zile pentru un an și 25 de zile pentru o lună.

III. Recursurile declarate împotriva sentinței Tribunalului Cluj

1. Intimata Casa Județeană de Pensii a declarat recurs la data de 25 februarie 2013, competența soluționării căii de atac revenind Curții de Apel Cluj, aceasta fiind instanță de ultim grad în materia asigurărilor sociale.

Criticile aduse de intimată hotărârii atacate vizează, în esență, faptul că în cauză sunt inaplicabile prevederile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și 574/72 în condițiile existenței Acordului bilateral încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene la data de 23.02.1996, ratificat de România prin Legea nr. 63/1997, prin care, între cele două state, a avut loc o reglementare definitivă a compensării contribuțiilor de asigurări sociale ale refugiaților politici greci repatriați din România.

În temeiul acestui acord statul român și-a asumat obligația ca, în contul contribuțiilor de asigurări sociale plătite în România de către refugiații politici greci repatriați din România, să plătească statului grec suma de 15 milioane \$ SUA, această sumă având semnificația transferului către statul grec a sumelor încasate cu titlu de asigurări sociale de la refugiații politici greci repatriați, prin încasarea acestei sume statul grec asumându-și obligația de a plăti pensiile cuvenite persoanelor repatriate.

Ca urmare a îndeplinirii obligației asumate de România privind plata sumei de 15 milioane \$ SUA și având în vedere faptul că stagiul de cotizare realizat în România de către persoanele repatriate este valorificat de statul grec, acestuia îi revine obligația de a plăti drepturile de pensie, încetând astfel orice obligație a statului român față de aceste persoane.

Recunoașterea de către statul grec doar a unei perioade de 15 ani ca perioadă lucrată în România reprezintă o problemă de responsabilitate a acestui stat în condițiile în care, potrivit Acordului încheiat, partea elenă și-a asumat obligația plății pensiilor către pensionarii repatriați și recunoașterea întregii perioade de asigurare realizată de aceștia în România, conform legislației elene privind asigurările sociale.

2. Reclamanta a declarat recurs la data de 6 martie 2013, înțelegând să formuleze critici în raport de considerentele sentinței Tribunalului, solicitând în esență să se constate că este îndreptățită la acordarea dreptului de pensie pentru perioada cotizată pe teritoriul României, având un stagiul de cotizare de 28 de ani, în temeiul Legii nr. 19/2000 raportat la dispozițiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și 574/72.

Apreciază că, începând cu data de 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, aplicarea prevederilor Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și 574/72 este obligatorie pentru România.

Consideră reclamanta că Acordul Bilateral Economic încheiat între România și Grecia cuprinde prevederi care îi sunt defavorabile în raport cu prevederile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71. Acest acord nu se regăsește în

Anexa III a Regulamentului și nici nu a fost prevăzut ulterior în regulamentul de modificare, completare și înlocuire a acestuia, CEE nr. 883/2004, astfel că, acordul menționat nu poate fi considerat ca intrând în sfera de aplicare a prevederilor art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul CEE nr. 1408/71.

3. Curtea de Apel Cluj, investită cu soluționarea recursurilor declarate de părți, a apreciat, din oficiu, că se impune sesizarea CJUE în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare cu privire la interpretarea prevederilor art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul CEE nr. 1408/71.

Părțile nu au exprimat un punct de vedere cu privire la trimiterea preliminară.

IV. Întrebarea adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Apel va dispune, în temeiul prevederilor art. 267 din T.F.U.E, sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu următoarea întrebare preliminară:

Dacă prevederile art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul în care intră în sfera lor de aplicare un Acord bilateral încheiat între două state membre, anterior datei de la care se aplică Regulamentul, în temeiul căruia acestea au convenit încetarea obligației privind drepturile de asigurări sociale datorate de către un stat către resortisanții celuilalt stat, care au avut calitatea de refugiați politici pe teritoriul primului stat și au fost repatriați pe teritoriul celui de-al doilea stat, în schimbul plății de către primul stat a unei sume forfetare pentru plata pensiilor și acoperirea perioadei pentru care în primul stat membru s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale?

V. Dreptul intern aplicabil

Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene pentru reglementarea definitivă a compensării contribuțiilor de asigurări sociale ale refugiaților politici greci repatriați din România, semnat la Atena la 23 februarie 1996, ratificat de către România prin Legea nr. 63 din 21 aprilie 1997

ART. 1

Termenii care se utilizează în prezentul acord au următorul sens:

a) repatriat este persoana de origine greaca, stabilită în România după 1 ianuarie 1945, având statutul de refugiat politic, precum și membrii familiei sale, care s-au întors sau se vor întoarce pentru a-și stabili domiciliul în Grecia în decurs de 6 ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord; b) pensionar repatriat este repatriatul care a fost pensionat conform legislației române înainte de repatrierea sa din România; c) persoana asigurată repatriată este repatriatul care nu avea calitatea de pensionar la data repatrierii și care a realizat timp de asigurare în România; d) pensie este prestația astfel definită de legislațiile părților contractante; e) timp de asigurare este perioada pentru care în România s-au plătit contribuții de asigurări sociale, conform legislației române.

ART. 2

1. Părțile contractante reglementează compensarea contribuțiilor de asigurări sociale ale repatriaților, conform celor prevăzute la paragrafele 2 și 3 ale acestui articol și la art. 3 al prezentului acord.

2. Partea romana își asumă plata, către partea elenă, a unei sume forfetare drept compensare pentru plata pensiilor și acoperirea timpului de asigurare ale repatriaților de către partea elenă.

3. Partea elenă își asumă plata pensiilor către pensionării repatriați și recunoașterea timpului de asigurare realizat în România de persoanele asigurate repatriate, conform legislației elene privind asigurările sociale.

ART. 3

1. Compensarea prevăzută la art. II al prezentului acord este echivalentul sumei de 15 milioane \$ S.U.A., care se va achita în șase tranșe anuale egale a câte 2,5 milioane \$ S.U.A. fiecare.

Din suma compensării totale, echivalentul a 12 milioane \$ S.U.A. se va achita prin livrări de mărfuri și 3 milioane \$ S.U.A. în bani.

Din suma de 3 milioane \$ S.U.A., doua treimi se vor achita în \$ S.U.A. și o treime în drahme, la cursul de schimb (fixing) la data plății.

2. Tranșele anuale în bani și în mărfuri se stabilesc după cum urmează: - tranșele 1, 2, 3 a câte 1 milion \$ S.U.A., în proporțiile prevăzute la paragraful 1 al acestui articol, și 1,5 milioane \$ S.U.A., prin livrări de mărfuri; - tranșele 4, 5, 6 a câte 2,5 milioane \$ S.U.A., prin livrări de mărfuri.

3. Prima tranșă se va achita în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului acord și restul de cinci tranșe, până la data corespondentă a fiecăruia dintre anii următori.

4. Procedurile punerii în practică a prezentului acord cu privire la mărfurile ce se vor livra se vor stabili de către instituțiile desemnate de părțile contractante.

5. Reglementările prevăzute la paragrafele 1, 2 și 4 ale acestui articol, referitoare la livrările de mărfuri, vor fi conforme cu obligațiile internaționale ale părților contractante.

ART. 4

Părțile contractante fac schimb de documente și informații referitoare la drepturile de securitate socială ale repatriaților.

ART. 5

După achitarea sumei de 15 milioane \$ S.U.A., orice obligație a părții române privind drepturile de asigurări sociale ale refugiaților politici greci repatriați încetează.

ART. 6

Orice diferend, apărut în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentului acord, se va rezolva prin consultări între părțile contractante.

ART. 7

Prezentul acord va fi înaintat spre ratificare în termen de un an de la data semnării și va intra în vigoare la data schimbului instrumentelor de ratificare.

Semnat la Atena la 23 februarie 1996, în doua exemplare originale, fiecare în limbile romana și greaca, ambele texte fiind egal autentice.

VI. Dreptul Uniunii Europene

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității

Articolul 6

Convențiile de securitate socială înlocuite de prezentul regulament

Sub rezerva dispozițiilor articolelor 7, 8 și 46 alineatul (4), prezentul regulament înlocuiește, cu privire la persoanele și problemele din domeniul său de aplicare, dispozițiile oricărei convenții de securitate socială la care sunt părți: (a) fie exclusiv două sau mai multe state membre; (b) fie cel puțin două state membre și unul sau

mai multe alte state, dacă rezolvarea cazurilor respective nu implică nicio instituție aparținând unuia din aceste din urmă state.

Articolul 7

Dispoziții internaționale neafectate de prezentul regulament

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6, continuă să se aplice următoarele:

(c) unele dispoziții ale convențiilor în domeniul securității sociale pe care statele membre le-au încheiat anterior datei de la care se aplică prezentul regulament, în cazul în care ele sunt mai favorabile beneficiarilor sau dacă ele decurg din împrejurări istorice specifice și au un efect limitat în timp și dacă ele sunt prezentate în anexa III.

Articolul 45

Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislațiilor sub incidența cărora s-a aflat un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară o activitate independentă pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații

(1) Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații în temeiul unui regim care nu este un regim special în sensul alineatului (2) sau (3) de realizarea perioadelor de asigurare sau de rezidență, instituția competentă a respectivului stat membru ține seama, în măsura necesară, de perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru în cadrul unui regim general sau în cadrul unui regim special, ca lucrător salariat sau ca lucrător care desfășoară o activitate independentă. În acest scop, aceasta ia în considerare aceste perioade ca și cum ar fi fost realizate în temeiul propriei legislații.

Articolul 94

Dispoziții tranzitorii cu privire la lucrătorii salariați

(2) Toate perioadele de asigurare și, după caz, toate perioadele de activitate salariată sau de rezidență realizate în temeiul legislației unui stat membru anterior datei de 1 octombrie 1972 sau anterior datei de punere în aplicare a prezentului regulament pe teritoriul aceluși stat membru sau într-o parte a teritoriului aceluși stat sunt luate în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul dispozițiilor prezentului regulament.

VII. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din data de 7 februarie 1991 în cauza C-227/89 – Ludwig Rönfeldt

VIII. Considerentele Curții de Apel cu privire la necesitatea sesizării CJUE în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare

1. Începând cu data de 1 ianuarie 2007 au devenit aplicabile pentru România prevederile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel că, începând cu data menționată România trebuie să recunoască perioadele de asigurare realizate de lucrătorii salariați sau care desfășoară o activitate independentă în temeiul legislației oricărui stat membru al Uniunii Europene, ca

și cum aceste perioade de asigurare ar fi fost realizate în temeiul propriei legislații (art. 6 combinat cu art. 45 alin. 1 din Regulament), fiind vizate inclusiv perioadele de asigurare realizate anterior datei de punere în aplicare a Regulamentului (art. 94 alin. 2 din Regulament).

2. Art. 7 din Regulamentul CEE nr. 1408/71 instituie excepții de la regula generală anterior menționată, acordându-se preferință aplicabilității unor convenții în domeniul social încheiate între statele membre anterior datei de la care se aplică prevederile regulamentului, cu consecința exceptării de la aplicare a prevederilor regulamentare.

În cauza C-227/89 – Ludwig Rönfeldt, CJUE a statuat, cu privire la interpretarea prevederilor art. 48 alin. 2 și art. 51 din Tratatul CEE, în sensul că acestea se opun pierderii beneficiilor de asigurări sociale ce rezultă, pentru lucrătorii care și-au exercitat dreptul de liberă circulație, din inaplicabilitatea, ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului CEE nr. 1408/71, a convențiilor în vigoare între două sau mai multe state membre și care au fost integrate în dreptul lor național.

Jurisprudența CJUE potrivit hotărârii pronunțată în cauza anterior menționată reflectă interpretarea dată de Curte cu privire la prima ipoteză reglementată de art. 7 alin. 2 lit. c din Regulament, care acordă preferință acelor convenții încheiate între statele membre, anterior datei de aplicare a prevederilor Regulamentului pe teritoriul lor, care conțin prevederi mai favorabile pentru beneficiari în raport de cele care rezultă din aplicarea regulamentului.

2.a) În cauza de față Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene din data de 23 februarie 1996, ratificat de către România prin Legea nr. 63 din 21 aprilie 1997, reprezintă o convenție încheiată între două state ale Uniunii, anterior datei de aplicare a Regulamentului pe teritoriul acestora iar potrivit prevederilor acestui acord beneficiile de asigurări sociale care intră în sfera de reglementare a Acordului se determină potrivit legislației statului grec.

Ca atare, Curtea de Apel nu poate aprecia în ce măsură prevederile cuprinse în Acordul bilateral sunt mai favorabile pentru reclamantă, în calitatea sa de beneficiar de drepturi de asigurări sociale, neavând competența de a interpreta legea aplicabilă într-un alt stat al Uniunii și, cu atât mai puțin, nu ar putea aprecia dacă și în ce măsură statul grec și-a respectat obligațiile ce derivă din Acordul bilateral încheiat cu statul român.

2.b) În ceea ce privește cea de a doua ipoteză prevăzută la art. 7 alin. 2 lit. c din Regulament, Curtea de Apel consideră că aceasta se referă la acele situații precis determinate care întrunesc în mod cumulativ trei condiții: convenția în domeniul securității sociale trebuie să aibă ca obiect de reglementare o situație ce derivă dintr-o împrejurare istorică, ea trebuie să aibă un efect limitat în timp și să fie menționată în mod expres în anexa III a Regulamentului.

În aprecierea Curții de Apel, Acordul bilateral îndeplinește primele două condiții în sensul că se referă la o situație ce derivă dintr-o împrejurare istorică, respectiv, reglementează modalitatea de acordare a drepturilor de asigurări sociale pentru o categorie precis determinată de beneficiari – refugiații politici greci repatriați din România, și, totodată, reprezintă o convenție a cărei aplicare este limitată în timp în sensul că reglementează stabilirea drepturilor de pensie pentru un număr limitat de beneficiari, respectiv, persoanele de origine greacă, stabilite în România după 1 ianuarie 1945, având statutul de refugiat politic și care s-au întors, înainte de încheierea Acordului, sau se vor întoarce pentru a-și stabili domiciliul în Grecia, în termen de 6 ani de la data intrării în vigoare a Acordului (art. art. 1 lit. a și b din Acord).

Ceea ce creează o îndoială pentru instanța de trimitere, în interpretarea prevederilor art. 7 alin. 2 lit. c din Regulament, este faptul că Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene din data de 23 februarie 1996 nu este prevăzut în anexa III a Regulamentului, astfel că instanța de trimitere consideră a fi necesar să cunoască opinia Curții cu privire la exigența impusă de prevederile art. 7 alin. 2 lit. c din Regulament cu privire la caracterul cumulativ al condițiilor ce trebuie să fie îndeplinite de o convenție încheiată între două state ale Uniunii pentru ca o astfel de convenție să reprezinte într-adevăr o excepție în sensul prevederilor art. 7 care să excludă de la aplicare prevederile Regulamentului.

Este adevărat că la data adoptării Regulamentului CEE nr. 1408/71 nu putea fi avut în vedere Acordul bilateral dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene, încheiat la data de 23 februarie 1996, însă, Curtea de Apel observă că acesta nu a fost inclus în conținutul anexei III la Regulament nici ulterior, cu ocazia modificărilor aduse Regulamentului după data de 1 ianuarie 2007 – data aderării României la Uniunea Europeană.

3. Pe de altă parte, Curtea de Apel constată că statul grec recunoaște Acordul bilateral încheiat, acceptând astfel că acesta constituie o veritabilă excepție în sensul prevederilor art. 7 alin. 2 lit. c din Regulament care exclude de la aplicare prevederile regulamentare, însă, procedează la aplicarea doar parțială a Acordului, limitând perioada de asigurare pentru care acordă beneficii de asigurări sociale la 15 ani.

IX. Aprecierea Curții de Apel cu privire la interpretarea art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul CEE nr. 1408/71

1. În opinia Curții de Apel, prevederile art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul CEE nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul că intră în sfera lor de aplicare o convenție încheiată între două state membre ale Uniunii, anterior datei de la care se aplică Regulamentul pe teritoriul acestora, convenție de tipul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene din data de 23 februarie 1996, și care exclude astfel de la aplicare prevederile Regulamentului.

2. În temeiul Acordului bilateral cele două state semnatare și-au asumat fiecare în parte obligații precis determinate și necondiționate (art. 2 din Acord) iar ca urmare a transferului contribuțiilor plătite de persoanele de origine greacă care au avut statutul de refugiat politic pe teritoriul României, către statul grec, prin plata de către statul român a sumei de 15 milioane \$ SUA, acestor persoane le-au încetat beneficiile ce decurg din calitatea de asigurat pe teritoriul României.

3. În plus, astfel cum s-a arătat anterior, Curtea de Apel apreciază că Acordul bilateral din data de 23 februarie 1996, îndeplinește condițiile impuse de prevederile art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul CEE nr. 1408/71.

Referitor la neinclusiunea Acordului în conținutul anexei III la Regulament, Curtea de Apel constată că inițial, la data adoptării Regulamentului, includerea nici nu ar fi fost posibilă întrucât cele două state nu erau membre ale Uniunii Europene, și consideră totodată că, ulterior datei de 1 ianuarie 2007, când ar fi fost posibilă o modificare a anexei nr. III la Regulament în sensul includerii Acordului, o astfel de modificare nu ar mai fi putut fi justificată din moment ce la data menționată încetaseră efectele situației care intra în sfera de reglementare a Acordului, fiind împlinit termenul de 6 ani de la intrarea în vigoare a acestuia (art. 1 lit. a din Acord).

Pentru considerentele expuse, în temeiul prevederilor art. 267 din T.F.U.E, Curtea de Apel va sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare.

Va suspenda totodată judecarea recursului, până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărârii preliminare.

D I S P U N E

În temeiul prevederilor art. 267 din T.F.U.E, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu următoarea întrebare preliminară:

Dacă prevederile art. 7 alin. 2 lit. c din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul în care intră în sfera lor de aplicare un Acord bilateral încheiat între două state membre, anterior datei de la care se aplică Regulamentul, în temeiul căruia acestea au convenit încetarea obligației privind drepturile de asigurări sociale datorate de către un stat către resortisanții celuilalt stat, care au avut calitatea de refugiați politici pe teritoriul primului stat și au fost repatriați pe teritoriul celui de-al doilea stat, în schimbul plății de către primul stat a unei sume forfetare pentru plata pensiilor și acoperirea perioadei pentru care în primul stat membru s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale?

Suspendă judecarea recursului până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărârii preliminare.

Pronunțată în ședința publică din data de 02.07.2013.

PREȘEDINTE

(...) (...) (...)

JUDECĂTORI

Aflată în concediu de odihnă
Semnează Președintele Curții de Apel Cluj

(...)

GREFIER

(...)

Red./Dact. (...)
05.07.2013/2 ex.